

Het trefzekere werk van Daphne Olivier "Ik word vrolijk van tekenen!"

Vier dagen per week gaat Daphne Olivier naar Kunstwerkplaats Magenta in Driebergen. Ze werkt behoorlijk zelfstandig en snel aan haar tekeningen en keramiek. Daphne is dol op dieren en op oliepastelkrijt. Ze vertelt graag over haar werk. "Vaak ben ik wel tevreden als ik klaar ben."

Daphne Olivier, *Stilleven*, 2011,
oliepastel op papier, 50 x 65 cm
Foto: Gerard van Rossum

In diepe concentratie zit ze gebogen over haar felgekleurde tekening. De met een stevige zwarte contour omrande witte vlakken op het vel worden bijna driftig ingekleurd. Ze praat zacht tegen zichzelf. Lijkt haast te hebben. Haar *Lentetekening* is bijna klaar.

Daphne Olivier (1981) is aan het werk in Kunstwerkplaats Magenta, een atelier voor mensen met een beperking waar ze al acht jaar komt. Ze maakt keramiek onder begeleiding van Victor de Flores Fuentealba en tekent in het atelier waar Paul Knoflach kunstenaars – voor zover dat nodig is – bijstaat. Eerder volgde Daphne een opleiding

in de weverij die ook bij deze afdeling hoort. In de winkel naast de ateliers, die onderdeel zijn van Lievegoed Anntroposofische Zorg, worden producten uit de drie werkplaatsen verkocht.

“Ik ben altijd heel snel klaar met tekenen”, vertelt Daphne. Trefzeker besluit ze hoe de tekening eruit zal zien en welke kleuren ze zal gebruiken. Op de *Lentetekening* landt een vogel met wijd uitwaaiende vleugels bij een boom met een holletje erin. Ze vertelt graag over haar werk. “Ik word vrolijk van tekenen! Soms staat er ook muziek op in het atelier. Dat vind ik heel fijn bij het tekenen. Vooral Keltische muziek vind ik mooi. Dat is rustgevend hè. Dan kan ik goed werken. Vaak begin ik meteen met werken als ik hier kom, want dan heb ik zin! Ik begin om negen uur. Om vier uur ben ik best moe. Vaak heb ik dan ook trek.”

Oliekrijtjes

Met de andere mensen in de kunstwerkplaats praat ze wel, maar niet veel. “Soms kijk ik naar wat anderen maken. Dat vind ik wel mooi. Dat is verschillend ja.” Ze vindt het er gezellig. “Een paar mensen van mijn woongroep komen hier ook. Ik woon in Driebergen, in een huis met elf anderen. Het is leuk, maar ik vind het soms wel druk. Er is vieren-

twintig uur begeleiding. 's Avonds eten we samen. Ik loop hier naartoe. Maar als het slecht weer is, kom ik met de taxi.”

“Je maakt tekeningen én keramiek...”

“Bij Victor, ja, maar die is er niet.”

“Veel mensen willen alleen maar tekenen of alleen keramiek maken. Maar jij wil allebei.”

“Ja, allebei.”

“Wat vind je leuker om te doen?”

“Schilderen en tekenen ja, dat denk ik wel.”

“Waarom?”

“Ik hou ervan om met oliekrijtjes te werken. Ik vind de kleuren mooi.”

“Vind je werken met klei moeilijker?”

“Soms. Niet altijd, hoor.”

“Hoe kom je aan ideeën?”

“Soms kijk ik naar afbeeldingen, maar soms doe ik het uit mijn hoofd.”

“Moet je dan eerst diep nadenken?”

“Ja, ook wel eens.”

“Komt het voor dat je meteen weet wat je wil gaan tekenen?”

“Ja, soms. Het verschilt, hè.”

“Zegt Paul wel eens dat het leuk zou zijn om iets te tekenen uit een boek?”

“Ja, ook wel.”

Daphne Olivier aan het werk bij Kunstwerkplaats Magenta
Foto: Noek van der Burgh

Daphne Olivier,
Wandobject, 2012,
geglazuurd keramiek, 30 cm
Foto: via Kunstwerkplaats
Magenta

“Maar als je zelf iets wil verzinnen, dan mag dat ook?”

“Verschilt, ja.”

“Alles kan eigenlijk? Ze zijn niet zo streng?”

“Nee, hè?”

“Ga je soms ergens naartoe om ideeën te krijgen?”

“Ja, naar een bos of zo.”

“Je tekent veel dieren. Verzin je die er dan bij?”

“Ja, ook wel. Af en toe ja. Want ik hou van schapen en koeien. Geiten en vlinders vind ik mooi. En honden. Vissen ook wel en vogels.”

“Je maakt ze een beetje anders dan zoals je ze ziet. Zit dat dan in je hoofd?”

“Ja, klopt.”

“Hoe komt het dat je zulke vrolijke dieren tekent?”

“Misschien omdat ik er dan aan denk. Hoe het gaat worden.”

“Dus het is je fantasie?”

“Dat ja.”

Favoriete kleuren

Daphne vertelt dat ze van tevoren geen plan in haar hoofd heeft, maar spontaan te werk gaat. De keuze voor bepaalde kleuren ontstaat toevallig. Ze kijkt soms naar werk van kunstenaars. Dat brengt haar op ideeën. Daarbij vindt ze het fijner om naar tekeningen en schilderijen te kijken dan naar foto's. “Ik

kijk ook wel eens in het boekje van Special Arts”, zegt ze, doelend op pArt, waarin ze het werk van collega-kunstenaars bekijkt. Al kiest ze soms mensen als onderwerp voor haar tekeningen, dieren tekent ze het allerliefst. “Ik hou ontzettend van dieren. We hadden hier ook dieren, konijnen, maar die zijn er niet meer.”

Bijna nooit maakt ze tekeningen in zwart-wit. Ook werkt ze maar heel af en toe met acrylverf of ecoline. Lichtblauw, donkerblauw, roze en groen zijn haar favoriete kleuren. Maar iets maken met alleen maar tinten blauw doet ze liever niet. “Dat vind ik moeilijk.” Door vaker een bepaald onderwerp te tekenen wordt het steeds een beetje gemakkelijker. Opnieuw beginnen omdat ze niet blij is met het resultaat doet ze nooit. “Vaak ben ik wel tevreden als ik klaar ben.”

“Ik geloof dat ik sinds 2005 of 2006 in deze werkplaats kom. Ik heb altijd hier gewerkt. Ik mocht volgens mij meteen komen. Ik moest eerst wel een beetje wennen. Vastigheid vind ik prettig! Elke dag iets anders wil ik liever niet. Ik werk hier vier dagen in de week. Vrijdag niet. Dan werk ik op een boerderij in Leusden en help ik mee in de tuin. Onkruid weghalen. Dat vind ook heel leuk. Maar als het slecht weer is, blijf ik binnen. Dan ga ik

---

*“Mijn moeder en vader
kunnen ook mooi
tekenen, misschien heb ik
het meegekregen”*

---

daar tekenen. Thuis teken ik niet zo vaak.” Liever gaat ze in haar vrije tijd paardrijden of zwemmen. Haar ouders gaan met haar naar de manege en het zwembad. “Ik heb ook een zus, we zijn een tweeling. Zij woont zelfstandig. Zij kan ook mooi tekenen, maar wel anders. We tekenen nooit samen. Mijn moeder en vader kunnen ook mooi tekenen. Misschien heb ik het meegekregen.”

Zelfstandig en snel

Aan advies of begeleiding heeft Daphne niet veel behoefte. "Ik vraag wel eens aan Paul of hij wil komen kijken. Dan zegt hij dat het heel mooi is." Soms geeft Paul een opdracht. Ze krijgt wel eens de vraag om iets te tekenen voor de muren van de kantine of voor de jaarfeesten die binnen de zorginstelling worden georganiseerd. "Dan maken we tekeningen op twee of vier vellen."

Paul Knoflach: "Acht jaar is Daphne nu bij Magenta. Haar werk is altijd vrolijk! Ze heeft een eigen kleurgebruik. Ik vind het leuk haar te verleiden om met ander materiaal te werken dan het favoriete oliepastelkrijt en om te kijken naar andere afbeeldingen. Ook wanneer ze werkt met potlood, inkt of ecoline zal ze altijd eerst contouren tekenen. Ze werkt behoorlijk zelfstandig en snel. Op één dag maakt ze een of anderhalve tekening. Verder is ze zeer muzikaal. We hebben het heel gezellig met elkaar!"

Het keramische werk van Daphne bestaat uit tegels, schalen en vazen. Het heeft dezelfde sfeer als haar tekeningen, hoewel de glazuurkleuren iets minder uitbundig zijn. Ook hier maakt ze contouren, die ze diep in de klei kerft en daarna donker aanzet. In feite is het tweedimensionaal werk, uitgevoerd in klei. In 2011 deed Daphne mee aan de Special Award-wedstrijd. Drie van haar werken, waaronder *De diepzeefotograaf*, belandden in de selectie. "Het is

fijn als mensen mijn tekeningen mooi vinden. Ook de opening was heel leuk. Ik wil wel weer meedoen!"

Een beetje contact

Daphne heeft ook sociaal gevoel. Ze vertelt over de vriendschap die ze sloot met mensen die elders in de instelling verblijven. "Ik kan goed opschieten met mensen die niet zo veel kunnen. Die niet kunnen praten. Het zijn mensen die anders in elkaar zitten. Die wat lager functioneren. Dat. Ik maak een beetje contact met die mensen. Ik wandel ook wel eens met ze. Het is toch ook heel lief dat ik dat zo doe? Dan hebben ze toch wat vrienden." Dat ze heel betrokken is, blijkt uit haar vraag of er voor hen speciale theatergroepen bestaan. Ik beloof dat ik daar achteraan zal gaan. Verder zou ze dolgraag eens op bezoek komen bij Special Arts om het werk van andere kunstenaars te kunnen zien.

Het is bijna vier uur. Tijd om naar huis te gaan. Doordat Daphne zoveel kracht heeft gezet op haar oliepastels liggen overal naast haar tekening restjes krijt. Ze veegt ze zorgvuldig van de tafel en de vloer. "Het was heel fijn!" zegt ze. "Even praten over dingen, dat is soms even fijn!"

Noek van der Burgh

Kunstwerkplaats Magenta
Arnhemsebovenweg 285 B
3971 MH Driebergen-Rijsenburg
www.lievegoed.nl

Daphne Olivier,
De diepzeefotograaf,
2011, krijt op papier,
100 x 130 cm
Foto: Gerard van Rossum

Daphne Olivier,
Staan object, 2013,
geglazuurd keramiek,
35 x 18 cm
Foto: via Kunstwerkplaats
Magenta